

УДК: 35.073.51: 06.048.2

Драгомирецька Наталія Михайлівна, доктор наук з державного управління, професор кафедри філософських та соціально-політичних наук Одеського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президенті України.

Драгомирецькая Наталия Михайловна, доктор наук по государственному управлению, профессор кафедры философских и социально-политических наук Одесского регионального института государственного управления Национальной академии государственного управления при Президенте Украины.

Natalia Mikhailovna Dragomyretska, Doctor of Science in Public Administration, Professor, Professor of the Dept. of Philosophy and Social and Political Sciences of the Odessa Regional Institute of Public Administration of the National Academy of Public Administration under the President of Ukraine.

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКІВ РІВНЯ РОЗВИТКУ НАУКИ ТА ВИЗНАННЯ ДЕРЖАВИ У СВІТІ

Анотація. У статті висвітлено основні сучасні світові наукові тенденції щодо капіталізації наукових досліджень, зокрема у галузі державного управління. Зроблено наголоси на взаємозалежностях рівнів: розвитку науки та держави; цитування і вироблення наукових статей та визнання держави у світі. Показано, що сьогодення характеризується змінами у підходах до науки державного управління, яка розвивається в умовах глобалізації. Багато держав довели, що кількість вироблення наукових статей має відтворювати високий рівень розвитку держави, оскільки статті мають висвітлювати результати капіталізованих досліджень, або тих наукових наробок, які можна капіталізувати. При цьому важливим є інвестування держави в науку та відсоток витрат від ВВП держави на науку. Саме це визначає місце держави у глобальному світі. Продемонстровано статистичні дані відомих світових аналітичних центрів щодо рейтингів держав, які приділяють увагу розвитку науки та капіталізації її досягнень. Проведено порівняння ситуації в Україні і в провідних державах світу і Європи, яке

демонструє достатньо низький рівень визнання вітчизняної науки у світі, оскільки використовуються здобутки інших держав і не виробляються власні моделі і системи, які були б цікавими для інших держав в процесі реформування та модернізації державного управління. Наголошено на необхідності виходу вітчизняної науки з “сірої зони” і “невидимої зони” та подолання “нерівності знань”.

Ключові слова: державне управління, капіталізація науки, рівень цитування, рівень держави, наука, вироблення наукових статей.

СОВРЕМЕННЫЕ ТЕНДЕНЦИИ ВЗАИМОЗАВИСИМОСТЕЙ УРОВНЯ РАЗВИТИЯ НАУКИ И ПРИЗНАНИЯ ГОСУДАРСТВА В МИРЕ

Аннотация. В статье отображены основные современные мировые научные тенденции капитализации научных исследований, в частности в сфере государственного управления. Сделаны акценты на взаимозависимостях уровней: развития науки и государства; цитирования, производства научных статей и признания государства в мире. Показано, что современный период характеризуется изменениями в подходах к науке государственного управления, которая развивается в условиях глобализации. Многие государства доказали, что количество производства научных статей должно отображать высокий уровень развития государства, поскольку статьи должны освещать результаты капитализированных исследований, либо тех научных разработок, которые можно капитализировать. При этом важным является инвестирование государства в науку и процент затрат от ВВП государства на науку. Именно это определяет место государства в глобальном мире. Продемонстрировано статистические данные известных мировых аналитических центров по рейтингам государств, которые уделяют особое внимание развитию науки и капитализации ее достижений. Проведен сравнительный анализ ситуации в Украине и в ведущих государствах мира и Европы, который демонстрирует достаточно низкий уровень признания отечественной науки в мире, поскольку используются наработки и достижения других государств и не вырабатываются собственные модели и системы, которые могли бы быть интересными для других государств в процессе реформирования и модернизации государственного управления. Сделаны акценты на необходимости выхода отечественной науки из “серой зоны” и “невидимой зоны” и преодоления “дисбаланса знаний”.

Ключевые слова: государственное управление, капитализация науки, уровень цитирования, уровень государства, наука, производство научных статей.

MODERN TRENDS OF RELATIONSHIPS OF THE LEVEL OF SCIENCE AND RECOGNITION IN THE STATE OF THE WORLD

Abstract. This article describes the basic trends of modern scientific capitalization of scientific research. This problem is particularly relevant for

the science of public administration. Many think tanks determine the relation of the state-level recognition in the world through the level of development of science. They argue that the citation and the production of scientific articles directly affect the recognition of the state of the world and the state's position in the geopolitical space. The modern stage is characterized by changes of the methodology to the science of government, because it develops in the conditions of globalization changes. Many States have proved that the production of scientific articles must demonstrate the high level of development of the state because such articles must show results of scientific research, who should be capitalized and offer research proposals that can be capitalized. Investing in science from states and percentage of the cost of the country's GDP in science is considered an important indicator for state. It showed readiness of the state to take its place in the global world. Statistical data analysis centers of the world show rankings of the states that pay attention to the development of science and capitalization of its achievements. Comparison of the situation in Ukraine and the leading countries of the world and Europe showed a relatively low level of recognition of Ukrainian science in the world because it uses the results of other countries research and do not develop their own scientific knowledge, and do not design its own models and systems that will be interesting for other countries in the world for their government. Science of Ukraine should get out of the "gray zone" and the "invisible zone" and overcome the "knowledge imbalance".

Keywords: public administration, capitalization of science, level of citation, level of the state, science, production of scientific articles.

Постановка проблеми. Проблеми капіталізації наукових досліджень на сьогодні актуальні для держав всього світу. Особливе місце посідають в цьому процесі суспільні науки, зокрема галузь науки "державне управління". На сьогодні у світі наголошується на необхідності змінити підходи до державного управління і розробити нові моделі, які більше відповідають процесам глобалізації. До багатьох держав прикута увага світових аналітичних центрів, які визначають вплив науки на суспільство через кількість наукових статей. Зазначається, що у теперішній час *Китай* став третім за кількістю вироблення наукових статей, поступаючись тільки Європейсько-

му Союзу (ЄС) та США [1]. Це ті наукові статті, які цікаві для науковців всього світу, і які цитуються у різних державах. У 2014 р. (грудень) було опубліковано доклад Національного наукового фонду США (NSF), де наголошено на зростанні числа робіт китайських вчених більше ніж на 15 % в рік у період з 2001 р. до 2011 р. Китай піднявся з 3 % світового виробництва наукових статей до 11 % протягом десятиріччя. Найбільш цитованими є статті з інженерних досліджень, освіти, підготовки кадрів та ринкової економіки. Це вважається шляхом держави до підвищення своєї частки глобальних досліджень і розробок на основі витрат від ВВП держави на науку. Хоча

провідною державою у виробництві високо цитованих статей у світі залишаються *США*.

Четверте місце у світі, за даними деяких аналітичних центрів, належить *Канаді* за науковими дослідженнями [2] після *США*, *Великобританії* та *Німеччини*. Такий рівень Канади деякі вчені пов'язують з міграцією дослідників в державу з 1997 р. по 2010 р. За цей період Канада починає виробляти наукових статей на 60 % більше, аніж протягом попередніх п'яти років. Канада посідає провідне місце у дослідженнях у таких галузях, як: клінічна медицина; інформаційні і комунікаційні технології; фізика і астрономія; психологія і когнітивні науки.

Основою інвестицій в науку був акцент на успішну комерціалізацію наукових досліджень. На жаль, про Україну, за всі роки її існування, в жодному аналітичному джерелі не йдеться, попри те, що видається велика кількість наукових статей.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. За даними порталу SJR: SCImago Journal & Country Rank [3], який проводить аналіз журналів і країн за науковими показниками на основі інформації, що міститься в базі даних Scopus з 1996 р., на 2014 рік існує 109 наукових видань з питань державного управління, які широко цитуються у світі. Найбільш цитованими є наукові видання *США*, *Великобританії*, *Канади*, а також декілька видань ще 13 держав (*Австралії*, *Бразилії*, *Венесуели*, *Естонії*, *Італії*, *Китаю*, *Колумбії*, *Нідерландів*, *Південна Кореї*, *Словенії*, *Угорщини*, *Франції*, *Чеської Республіки*). Про українські наукові видання не йдеть-

ся в площині цитування у світі. За рейтингом держав з усіх наукових видань Україна знаходиться на 40 місці з 239 держав. Втім, цей рейтинг складається з цитування у журналах з технічних галузей, матеріалознавства, хімії. Стосовно цитування з питань державного управління, то тут ситуація невтішна. За індексом “видимості журналу” (H index) у світі, попри сорокове місце серед багатьох держав світу: 1996 р. — 2; 1997 р. — 0; 1998 — 1; 1999–2005 рр. — 0; 2006 р. — 2; 2007–2008 рр. — 0; 2009 р. — 1; 2010 р. — 0; 2011–2012 рр. — 3; 2013 р. — 9; 2014 р. — 0. Лідером у списках рейтингів є журнали США. На другому місці Китай. Цікаво те, що дослідження з державного управління Японії, Південної Кореї, Бразилії більше цитуються і “видимі” а ніж українські дослідження (див. табл. 1).

Якщо у США регіональне цитування складає 88,5 — 90,5 % з 1996 р. по 2014 р., а цитування у світі — 28,9 — 21,23 %, то в Україні регіональне цитування складає 8,15 — 5,59 %, а цитування у світі — 0,50 — 0,35 %. Отже, можна говорити про те, що наші наукові нароби знаходяться в “невидимій зоні” для світового наукового співтовариства і для запровадження в практику діяльності державного управління. Це пов'язано також з тим, що наука “державне управління” в Україні молода і знаходиться в стані вироблення категоріального апарату та опису проблем дослідження, на чому наголошують вітчизняні дослідники [4]. Визначення перспектив розвитку науки державного управління тісно пов'язане з визнанням на європейському

H індекс SJR по деяких державах світу

Держава/ роки	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Україна	2	-	1	-	-	-	-	-	-	-	2	-	-	1	-	3	3	9	-
США	267	315	304	378	292	338	450	474	617	669	866	700	801	1,556	1,476	1,154	1,231	1,269	1,101
Китай	-	1	-	2	3	7	2	8	5	5	9	49	49	185	103	69	99	87	79
Японія	1	2	1	6	1	3	3	8	1	5	7	12	13	16	18	19	24	28	24
Південна Корея	2	3	2	8	1	5	4	5	7	12	12	21	37	41	35	47	64	69	71
Бразилія	1	-	-	5	1	-	2	7	3	6	4	49	80	107	93	127	125	117	111

Джерело: http://www.scimagojr.com/journalrank.php?category=3321&area=0&year=2014&country=&order=sjr&min=0&min_type=cd&page=0

і світовому рівні, коли вітчизняні науковці можуть перейти з “сірої зони” до “зони видимості” і “цитування”.

Мета статті — висвітлення сучасних світових тенденцій розвитку науки та її впливу на сталість держави та регіонів.

Виклад основного матеріалу. Зарубіжні фахівці відзначають [5], що якби світ було відображено у відповідності з тим, як багато наукових та науково-дослідницьких робіт проведено у кожній державі, то він би мав нерівномірний вигляд. Стверджується, що такий стан речей свідчить про складності глобальної нерівності у виробництві знань та обміні ними: є провідні держави, і є ті, хто відстає і намагається використати інші здобути, не виробляючи їх. Вважається, що середні наукові дослідження і розробки для держав мають мати 2,4 % від ВВП держави. Втім, тільки деякі держави, що розвиваються досягли 1 %. Зазначається, що без достатніх національних коштів, дослідники багато часу витрачають

на збір коштів і на роботу з грантовими організаціями за межами своїх університетів, дослідницьких та навчальних закладів. Як наслідок — вони менше часу витрачають на проведення дослідження та на перевірку достовірності його результатів.

З’явився такий термін, як “нерівність знання”. Наголошується на наявності великої кількості дисбалансів. Одним з таких глобальних дисбалансів є той факт, що більшість наукових досліджень не є нейтральними. Наприклад, дослідження, які викладені у журналах щодо управління та суспільних наук привертають увагу багатьох дослідників з різних держав світу. Втім, ці емпіричні сайти були розміщені в Європі та Північній Америці. Наголошується, що наука держав, які розвиваються, слабо представлена у світових наукових журналах, особливо, що стосується соціальних, суспільних та політичних проблем. Ці дослідження відносять до “невидимої зони”.

Виокремлюється кілька причин появи такої зони:

– констатується, що сучасною проблемою є те, що наука вимірюється через журнальні статті у якості єдиного представлення наукових результатів досліджень й ігноруються монографії та збірники під редакцією;

– існує так звана “сіра література”, яка включає в себе робочі документи, технічні і політичні доклади, які також недоступні для визначення рівня розвитку наукових досліджень у державах світу;

– багато досліджень виходять на замовлення урядів і коли ці дослідження публікуються вони не пов’язані з їх фактичними авторами, оскільки існують домовленості або угоди щодо конфіденційності;

– є багато платних наукометричних журналів, що не дає можливості опублікувати результати досліджень тим, хто не може собі цього дозволити, а доступи до електронних ресурсів бібліотек університетів та науково-дослідницьких інститутів можуть отримати не всі.

Зарубіжні вчені вважають, що цю ситуацію можна змінити завдяки відкритій політиці доступу, які розроблені та запроваджуються в Європейському Союзі. Ця політика дає можливість суттєво збільшити об’єм досліджень, до яких вчені і читачі у всьому світі мають доступ (хоча і наголошують на безпеці такої доступності). Спостерігається певна зацікавленість щодо досліджень у державах, які розвиваються. Важливою ввижається наявність національних і регіональних політик відкритого доступу до наукових досліджень, для їх виходу з “невиди-

мої зони”. Інакше може з’явитись помилкове враження, що вчені з цих держав мають не велике значення і мало сприяють розвитку глобальних знань. Особливо це стосується соціальних наук.

Аналітики [6] наголошують на тому, що багато держав у наступному десятиріччі можуть покращити свої результати щодо впливу наукових досліджень на суспільство. У цьому аспекті наголошується, що *Фінляндія, Швеція, Японія, Сінгапур, Данія, Норвегія, США, Австралія, Канада, Нова Зеландія* мають найбільший показник наукових та інженерних досліджень на душу населення; *США, Японія, Швейцарія, Фінляндія, Ізраїль, Швеція, Германия, Канада, Данія, Гонконг* домінують у кількості патентів на душу населення. Одним з важливих критеріїв впливу науки на суспільство та розвиток держави, її могутності та впливовості у геополітичному просторі вважаються витрати на науку (див. табл. 2).

Наступним критерієм впливу науки на суспільство вважаються витрати як відсоток від ВВП (див. табл. 3).

Акцентується на тому, що найбільший вплив науки у 2020 р. (у відповідності з природою читачів наукових журналів) будуть мати: *Китай – 59 %, США – 36 %, Індія – 29 %, Німеччина – 23 %, Японія – 22 %, Великобританія – 19 %, Бразилія – 16 %, Австралія – 13 %, Канада – 11 %, Франція – 8 %*. За даними цього ж джерела, вчені для продовження власних досліджень мають бажання переїхати до таких держав: *США – 56 %, Великобританія – 55 %, Канада – 51 %, Австралія – 46 %,*

Витрати на наукові дослідження у державах світу

США	\$ 436 000 000 000	Туреччина	\$ 9,7 млрд
Китай	\$ 198900000000	Сінгапур	\$ 8,8 млрд
Японія	\$ 157600000000	Бельгія	\$ 8,6 млрд
Німеччина	\$90600000000	Фінляндія	\$ 7,7 млрд
Південна Корея	\$ 56400000000	Мексика	\$ 6,8 млрд
Франція	\$ 51100000000	Данія	\$ 6,6 млрд
Великобританія	\$ 42400000000	Польща	\$ 5,7 млрд
Індія	\$ 41300000000	Південна Африка	\$ 5,5 млрд
Бразилія	\$ 30 млрд	Норвегія	\$ 5,1 млрд
Канада	\$ 28600000000	Чехія	\$ 4,3 млрд
Росія	\$ 26900000000	Аргентина	\$ 4,2 млрд
Італія	\$24,4 млрд	Португалія	\$ 4,1 млрд
Тайвань	\$ 22,3 млрд	Малайзія	\$ 3,3 млрд
Австралія	\$ 21,8 млрд	Ірландія	\$ 3,2 млрд
Іспанія	\$ 20400000000	Угорщина	\$ 2,4 млрд
Швеція	\$ 14,4 млрд	Індонезія	\$ 2,4 млрд
Нідерланди	\$ 13,7 млрд	Румунія	\$ 1,8 млрд
Швейцарія	\$10,4 млрд	Саудівська Аравія	\$ 1,8 млрд
Ізраїль	\$10,3 млрд	Нова Зеландія	\$ 1,6 млрд
Австрія	\$ 9,9 млрд	Греція	\$ 1,6 млрд

Джерело: <http://www.globalresearch.ca/scientific-research-and-development-in-the-u-s-and-around-the-world/5356181>

Витрати на науку державами світу як відсоток від ВВП

Ізраїль	4,20 %	Португалія	1,67 %
Фінляндія	3,80 %	Китай	1,60 %
Швеція	3,62 %	Чехія	1,55 %
Японія	3,48 %	Іспанія	1,42 %
Південна Корея	3,45 %	Італія	1,32 %
Данія	3,08 %	Бразилія	1,25 %
Швейцарія	3,00 %	Нова Зеландія	1,22 %
Німеччина	2,87 %	Угорщина	1,20 %
США	2,85 %	Росія	1,08 %
Австрія	2,75 %	Південна Африка	0,95 %
Сінгапур	2,65 %	Туреччина	0,90 %
Тайвань	2,38 %	Індія	0,85 %
Австралія	2,28 %	Польща	0,72 %
Франція	2,24 %	Малайзія	0,70 %
Бельгія	2,03 %	Румунія	0,66 %
Канада	2,00 %	Аргентина	0,61 %

Нідерланди	1,90 %	Греція	0,50 %
Норвегія	1,85 %	Мексика	0,39 %
Великобританія	1,84 %	Саудівська Аравія	0,25 %
Ірландія	1,75 %	Індонезія	0,20 %

Джерело: <http://www.globalresearch.ca/scientific-research-and-development-in-the-u-s-and-around-the-world/5356181>

Німеччина — 45 %, Франція — 37 %, Японія — 17 %, Бразилія — 12 %, Індія — 9 %, Китай — 8 %. Хоча, як зазначають автори, американські вчені у 67 % розглядають можливість проведення досліджень за кордоном.

Також є наголоси на тому, що *перспективи наукових досліджень у майбутньому в галузі “державне управління”* [7] стосуються таких проблем державного управління, як: *глобалізм; спільне управління державами у XXI сторіччі; світове громадське управління; роль інформаційних технологій в управлінні; дорадча демократія та участь громадськості; організація майбутнього; освіта та підготовка майбутніх лідерів*. Акцентується увага на тому, що державне управління різнобарвне у світі, який швидко змінюється та глобалізується. Це передбачає велику кількість об’єктів та суб’єктів дослідження з різними типами та галузями знань. Мова йде про інтелектуальний розвиток державного управління.

На це спрямовано декілька провідних організацій, які відносять до “мозкових центрів” [8] (див. табл. 4), які працюють над проблемами змін в системі державного управління.

Рівень наукоємності різних систем управління дорівнюється у сучасному світі рівню конкурентоспроможності держави, а висвітлення науковцями результатів своїх

досліджень у журналах, які включені у зарубіжні наукометричні бази, сприяють формуванню економічної, технічної, інформаційної, соціальної та управлінської характеристики країни в цілому.

Важливим у цьому сенсі є приєднання до світового інформаційного суспільства. У розвинених державах світу саме цьому аспекту приділяється увага. Так, для державного управління низкою документів ЄС передбачається формування нових взаємовідносин держави і суспільства, а також використання досвіду і проблем бізнес-середовища при формуванні нових навичок державних службовців та ролі суб’єктів державного управління. Наприклад, European Government Action Plan 2011–2015 [9] передбачає 4 основні політичні пріоритети: розширення прав і можливостей громадян і бізнесу; посилення мобільності у єдиному ринковому європейському просторі; ефективність і результативність; створення необхідних ключових компонентів і попередніх умов для формування транскордонних електронних послуг електронного європейського уряду громадянам та підприємствам не залежно від держави їх походження. Для цього планується залучити велику кількість науковців, фахівців-практиків, громадськість тощо.

Провідні організації, які відносять до “Фабрик думок”

Американське об'єднання державного управління (ООРА)	Провідна організація суспільних послуг, що “просуває” мистецтво, науку, викладання, практику громадської та адміністративної некомерційної діяльності
Центр по бюджетуванню і пріоритетам політики	Організація, яка проводить дослідження й аналіз, спрямований на сприяння формування публічних дебатів з питань бюджетної та податкової політики, щоб забезпечити інтереси сімей з низьким рівнем доходів та осіб з фізичними вадами
Міжнародна мережа державного управління (IPMN)	Це добровільна мережа і некомерційна корпорація, яка забезпечує форум для обміну ідей, концепцій і результатів наукових досліджень і практики в галузі державного управління, а також стимулювання критичного мислення про альтернативні підходи до рішення проблем й прийняття рішень у державному секторі
Національна академія державного управління	Заснована у 1967 р. Це некомерційна, незалежна коаліція керівників державного управління і організаційних лідерів, які вирішують найбільш важливі і складні проблеми держави
Національний інститут досліджень покращення (NIRA)	Забезпечує систематичне введення в найбільш відомих й інноваційних у світі державних політик науково-дослідних інститутів або “мозкових центрів”
Партнерство для державної служби	Це некомерційна організація, яка працює задля активізації федеральних урядів США, залучає до процесів управління нове покоління, щоб працювати у державній службі і покращувати її роботу
Інститут суспільної політики Каліфорнії	Приватна некомерційна організація, спрямована на інформування і підвищення рівня державної політики в Каліфорнії шляхом незалежних, об'єктивних, безпартійних досліджень. Публікує різнопланові звіти політики і наукових досліджень
Інтернет-мережі Організації Об'єднаних Націй в галузі державного управління і фінансів	Місія UNPAN — сприяння обміну знаннями, досвідом і передовою практикою у всьому світі щодо безпечних державних політик, ефективного державного управління і ефективних громадських служб, шляхом нарощування потенціалу і співробітництва між державами-членами

Джерело: <http://libguides.usc.edu/publicadmin>

При підготовці робочих програм ЄС 2020, Європейська комісія провела консультації, які висвітлено у Results of the Public consultation on directions for ICT – driven public sector innovation at European Union level Research and innovation in Horizon 2020 [10] задля забезпечення впровадження дослідницької та інноваційної діяльності на рівні ЄС у сфері ІКТ за підтримки інновацій у державному секторі за участю: національних адмі-

ністрацій, підприємств, дослідників, новаторів, наукових кіл, зацікавлених користувачів тощо. В Orientation paper: research and innovation at EU level under Horizon 2020 in support of ICT – driven public sector Horizon 2020 in support of ICT – driven public sector innovation [11] відзначається, що: інноваційне управління в державному секторі на основі ІКТ – це відкриті данні, відкриті послуги та відкрита участь; це передбачає ство-

рення суспільної цінності, суспільного значення, що зменшить втрати та дублювання функцій і дій, а також спростить загальнодержавні моделі і структури урядів; також це підтримка правових, структурних, організаційних і людських факторів змін, які необхідні для досягнення відкритого управління. В Expert workshop report: research and innovation at EU level under Horizon 2020 in support of ICT – driven public sector innovation [12] акцентується увага на тому, що існує 2 типи бар'єрів щодо розробки основ відкритого управління і обміну.

Фактично мова йде про комерціалізацію наукових досліджень в сфері державного управління, завдяки чому має відбутись економія державних коштів, розширення можливостей для наукових досліджень, які спрямовані на покращення життя населення.

Висновки. Підсумовуючи, варто зазначити, що основним завданням для науковців з державного управління є виведення рівня власних досліджень на регіональний і світовий рівень не тільки для визнання значущості сучасної української науки, а й для можливості капіталізації наукових розробок в сучасному глобальному світі. Перспективами подальших досліджень мають стати проблеми капіталізації наукових розробок таких сферах як державне управління та публічне управління.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *China Becomes World's Third-Largest Producer of Research Articles* [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.scientificamerican.com/article/china-becomes-worlds-third-largest-producer-of-research-articles/>
2. *Anne McIlroy*. Canada ranked fourth in the world for scientific research [Електронний ресурс]. — Режим доступу : <http://www.theglobeandmail.com/news/national/canada-ranked-fourth-in-the-world-for-scientific-research/article4571162/>
3. *SJR: SCImago Journal & Country Rank* [Електронний ресурс]. — Режим доступу: http://www.scimagojr.com/journalrank.php?category=3321&area=0&year=2014&country=&order=sjr&min=0&min_type=cd&page=0
4. *Галузь науки “Державне управління” в Україні: стан, проблеми та перспективи розвитку*: нац. наук. доп. / редкол.: Ю. В. Ковбасюк, К. О. Ващенко, Ю. П. Сурмін та ін.; за заг. ред. д-ра наук з держ. упр., проф. Ю. В. Ковбасюка, д-ра політ. наук, проф. К. О. Ващенка, д-ра соц. наук, проф. Ю. П. Сурміна (кер. проекту), д-ра наук з держ. упр., доц. О. М. Руденко (координатор проекту). — К.: НАДУ, 2012. — 184 с.
5. *A World Map Based on Scientific Research Papers Produced* [Електронний ресурс] (карты 7/13/15 6:30 утра). — Режим доступу: <http://io9.com/a-world-map-based-on-scientific-research-papers-produce-1717444215>
6. *Scientific Research and Development in the U.S. and Around the World* By Global Research News Global Research, October 30, 2013 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.globalresearch.ca/scientific-research-and-development-in-the-u-s-and-around-the-world/5356181>
7. *Public Management and Change series. The Future of Public Administration around the World. The Minnowbrook Perspective* [Rosemary O'Leary, Da-

- vid M. Van Slyke, and Soonhee Kim, Editors] [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://press.georgetown.edu/book/georgetown/future-public-administration-around-world>
8. *Public Administration & Policy: Organizations / Think Tanks Last Updated: Sep 11, 2015 8:09 AM* URL: [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://libguides.usc.edu/publicadmin>
 9. *Europeane Government Action Plan 2011–2015* [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/european-egovernment-action-plan-2011-2015>
 10. Results of the Public consultation on directions for ICT — driven public sector innovation at European Union level Research and innovationin Horizon 2020 [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/european-egovernment-action-plan-2011-2015>
 11. *Orientation* paper: research and innovation at EU level under Horizon 2020 in support of ICT-driven public sectorHorizon 2020 in support of ICT-driven public sector innovation [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/european-egovernment-action-plan-2011-2015>
 12. *Expert* workshop report: research and innovation at EU level under Horizon 2020 in support of ICT — driven public sector innovation [Электронный ресурс]. — Режим доступа: <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/european-egovernment-action-plan-2011-2015>